

Vážení a milí současní i bývalí žáci a žákyně naší školy, milí návštěvníci, hosté.

Je mou milou povinností přivítat vás za obec Urbanov na této slavnosti.

Připomínáme si 140 let školy. Ač je budově 140 let, je to stále útulné, jedinečné a krásné místo. Nadčasové a úžasné, místo, které má svoji duši. Vzdejme našim setkáním úctu těm, kdo tuto stavbu financovali, projektovali, postavili a následně 140 let, tedy i v době obou válek, provozovali.

Budova školy není nejstarší budovou v Urbanově. Tu najdeme naproti. Kostel v Urbanově má zvon, který je druhým nejstarším na Moravě. Škola, kostel, hřbitov, pošta, kulturní dům. To vše jsou věci, na které jsme tu pyšní. A máme i pěknou náves a školní hřiště. Tyto naše symboly nám dávají takovou tu kotvu, pevný bod, o který se můžeme opřít v současné neklidné, turbulentní době. I době, když je nám nejhůř. A budova školy je jedním z nejsilnějších symbolů obce, proto si ji připomínáme.

Je mi již dost roků na to, abych začal vnímat, že se věci (a události kolem nich) nikdy nedějí samy od sebe. Za vším hledej člověka. Děkuji všem předchozím generacím, že se o naši školu dobře starali. Že ji vnímali jako obecní poklad, o který je třeba pečovat a v případě nebezpečí se o něj i poprat. Jim vděčíme za to, že se dnes můžeme setkat a spolu prožít malou „zahradní slavnost“ s hudbou a pohádkami pro děti při oslavě 140 let naší „nové“ školy.

O tom, že se malotřídní školy, jako je naše, zruší, slychávám již od doby, co jsem do této budovy vstoupil v roce 1969. Do první třídy k paní učitelce Kupcové. To byla 70. léta, doba normalizace. Namísto rušení školy se u nás v roce 1974 odehrálo něco zvláštního. Oslavy 100 let školy přišly v té době jako zjevení. Vryly se do paměti nás všech a byly úžasné. Za vším hledejme člověka.

Stejně jako si stát či kraj připomíná své významné osobnosti a jejich příkladné činy a skutky, své hrdiny, má si i obec, jako je ta naše umět připomenout svoje lidi a své osobnosti, a mít vlastní příklady pro další generace. To za nás nikdo neudělá. Je to náš nedokončený domácí úkol.

Milí spoluobčané, vážení hosté. Přeji vám příjemné odpoledne.

Děkuji všem, kteří se větší či menší měrou podíleli na přípravě oslavy za pomoc. Užijte si dnešní den. Mějte se jen hezky a za deset let, na 150. výročí, na viděnou.

Jiří Kotrba, v Urbanově dne 6.7.2014